

کارکنان حکمی کارمندی (ثابت) : این قبیل کارمندان از نظر استخدامی تابع قانون مدیریت خدمات کشوری و از نظر بازنشستگی تابع صندوق تأمین اجتماعی می باشند از این قبیل کارمندان ۲۷٪ حق بیمه کسر می گردد که ۷٪ به عهده کارمند و ۲۰٪ به عهده کارفرما می باشد.

کارکنان قراردادی (پیمانی) : شامل آن دسته از کارکنانی هستند که یکی از ردیفهای سازمانی مصوب را به خود اختصاص داده اند و صندوق بازنشستگی آنها تأمین اجتماعی می باشد و قرارداد آنها بصورت سالیانه تمدید می شود. (ماده ۴۵ قانون مدیریت خدمات کشوری)

کارکنان حکمی کارگری (دائم) : در قرارداد از نوع دائم ، طبیعت کار جنبه مستمر دارد و مدتی در قرارداد ذکر نمی شود و از نظر بازنشستگی تابع صندوق تأمین اجتماعی می باشند

کارکنان قرارداد کارگری (موقت) : موضوع مصوبه شماره ۲۱۳۴۷۱/ت/۴۷۶۴۳ه مورخ ۱۳۹۰/۱۱/۱ هیأت محترم وزیران شامل آن دسته از کارکنانی هستند که پست سازمانی مصوب نداشته و با توجه به وظایف ایشان صرفاً یک عنوان مجازی دارند. (کارشناس، کمک کارشناس، امور دفتری ، اپراتور پست ، نگهبان، انباردار ، تلفن چپی، بایگان) و موضوع ماده ۱۲۴ قانون مدیریت خدمات کشوری

کارکنان قرارداد مدت معین : قراردادی است که پرسنل برای مدت معین (موقت) و بر مبنای قانون کار جمهوری اسلامی ایران در قبال دریافت حق رسمی با شرکت منعقد می نماید.

کارکنان انجام کار مشخص (معین) : موضوع مصوبه شماره ۴۳۳۰۹/۴۲۴۵۰ مورخ ۱۳۸۸/۲/۱۳ هیأت محترم وزیران شامل آن دسته از کارکنانی میگردد که پست سازمانی مصوب نداشته و با توجه به وظایف محول شده ، صرفاً یک عنوان مجازی دارند.

کارکنان انجام کار مدت معین : قراردادی است که کارگر برای مدت معین (موقت) و کار مشخص بر مبنای قانون کار جمهوری اسلامی ایران در قبال دریافت حق رسمی با شرکت منعقد می نماید.

مامور : بر اساس مصوبه وزارت نیرو به کارکنان رسمی شرکتی که بدون بازخرید کردن در شرکتهای دیگر مشغول بکار می باشند اطلاق می شود. اگر فرد در شرکتهای اقماری بصورت قراردادی استخدام شده باشد و در شرکت مادر کار کند ، جزء کارکنان قراردادی شرکت اقماری محسوب می گردد .

توضیح اینکه ماموران انتظامی جزء پرسنل نیروی انتظامی بوده و در آمار پرسنل شرکت ها منظور نمی شوند .